

Geachte heer, mevrouw,

Met interesse nam ik kennis van de internetconsultatie wijziging Besluit proceskosten Bestuursrecht. Ik kan mij vinden in de doelstellingen die daarin zijn verwoord. Echter constateer ik ook dat het beoogde doel niet zonder meer lijkt door te dringen als ik zo de reacties overzie van allerlei bestuursorganen.

Weer wordt er met gretige vlugheid met het vingertje gewezen dat niet zij, maar de rechtsbijstandsverleners, de werkelijke boosdoeners zijn. Dat er geen proceskosten aan de orde zijn bij een behoorlijke, zorgvuldige besluitvorming lijkt ze geheel te ontgaan. Dat een onrechtmatig besluit de overheid geldt kost lijkt mij eveneens logisch. Al dat heeft niets te maken met no cure no pay.

Waar het werkelijk om lijkt te gaan is een gebrek aan introspectie. Indien er fouten worden gemaakt dan moet dat liever maar niets kosten, of in ieder geval zo min mogelijk. Dat is zowat de rode draad die door enkele reacties loopt. Dat rechtsbijstand niet mogelijk is zonder een redelijke vergoeding wordt tenminste door de commissie onderkend. Sommigen binnen bestuurlijk Nederland denken hier anders over. Dat mag, maar het getuigt van een vrij onredelijk standpunt.

Wat mij uit de eigen praktijk vooral opvalt is dat er zeer weinig tot geen lering wordt getrokken uit eerdere rechtspraak, en als dat dan al eens gebeurt dan in een zeer laat stadium. Ik wijs bijvoorbeeld illustratief op de praktijk van het parket CVOM om een vergoeding van proceskosten afhankelijk te maken van een verklaring finale kwijting. Het duurde twee jaar[!] alvorens de praktijk in overeenstemming werd gebracht met de jurisprudentie en dan ook alleen na de zeldzame interventie van een kantonrechter te Den Haag. Ik verwijs naar de bijlage bij deze brief.

Verder wijs ik nog op de uitspraak van de rechtbank Zeeland-West-Brabant van 13 oktober 2016, ECLI:NL:RBZWB:2016:7789, waarbij veel kritische vraagtekens worden geplaatst bij de wijze waarop in ieder geval in Mulderzaken de officier van justitie het administratief beroep behandelt. Mijns inziens onderschrijven dergelijke uitspraken de noodzaak voor het (ook in bezwaar en administratief beroep) treffen van maatregelen.

Hoogachtend,

Salus Juridische Diensten B.V.

Namens deze,

Mr. J. van Gemert



datum 25 maart 2019  
pagina 2 van 2

Overigens blijkt uit de correspondentie tussen een van de belanghebbenden en het CVOM dat ook in de fase van het beroep bij de kantonrechter door het CVOM in die houding wordt volhard, ondanks herhaald verzoek van de gemachtigde van belanghebbende om dit onterechte standpunt te laten varen (zaaknr. 7445174/IP7053), en op grond waarvan de kantonrechter is verzocht het CVOM tot een hogere proceskostenvergoeding te veroordelen wegens (kort gezegd) het willens en wetens onrechtmatig handelen.

Gelet op voormelde uitspraak van het hof ontstaat het beeld dat die beslissingen in strijd zijn met het recht en dat die houding van het CVOM niet verenigbaar is met de magistratelijke positie van het Openbaar Ministerie.

Mijn beslissingen in die zaken heb ik opgeschort in afwachting van uw reactie op het vorenstaande.

Gaarne ontvang ik uw reactie binnen vier weken na ontvangst van deze brief.



M.C.J.A. Huijgens.  
kantonrechter

## OPENBAAR MINISTERIE

Parket Centrale Verwerking Openbaar Ministerie

Postbus 8248, 3503 RE Utrecht

Rechtbank Den Haag  
t.a.v. mr. M.C.J.A. Huijgens  
Postbus 20302  
2500 EH Den Haag

Hofjel City Center, gebouw D  
Graadt van Roggenweg 300  
3531 AH Utrecht  
T +31 88 699 66 66  
[www.om.nl](http://www.om.nl)

Datum 26 april 2019  
Ons kenmerk CVOM-14  
Uw kenmerk 7445174 MB 19-2 (IP7053)  
Contactpersoon mr. drs. H. Goldschmidt  
Onderwerp Proceskostenvergoeding in Mulderzaken

Bij beantwoording de datum en  
ons kenmerk vermelden.

Geachte heer Huijgens,

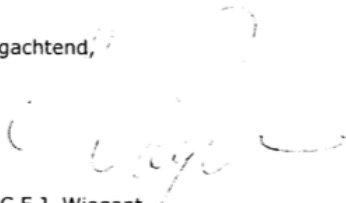
Onlangs heb ik kennis genomen van uw brief d.d. 25 maart 2019, gericht aan het College van procureurs-generaal.

Langs deze weg wil ik u bedanken voor het afgegeven signaal ten aanzien van de toekenning van proceskosten in Wahv-zaken door Parket CVOM. Uiteraard onderschrijf ik het oordeel van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden dat artikel 7:28 van de Awb geen mogelijkheid biedt de toewijzing van proceskostenvergoeding afhankelijk te maken van het al dan niet toesturen van een 'verklaring van finale kwijting'.

Het doet mij deugd u mede te kunnen delen dat deze omissie in het proces van toekenning van proceskosten reeds is onderkend en dat het proces in lijn is gebracht met artikel 7:28 van de Awb.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,



mr. C.F.J. Wiegant  
Hoofdofficier van justitie Parket CVOM